

Ədiblərimizin yaradıcılığında qarşılıqlı məhəbbət hissi ilə yaşayan qoşa aşıq-gül və bülbül obrazı ən çox işlənən poetik rəmz kimi divan ədəbiyyatında yer alır.

Cəh-cəhinə görə, quşların içində bülbül xüsusilə fərqlənir. Əgər qəfəsdə deyilsə, səs eşidən kimi musiqi məclislərinə uçub gəlir. Musiqi onun canıdır. Onun ifası professional musiqi baxımından dəqiqdir. Musiqi cümləsini tamamlayır, fikri inkişaf etdirir, kulminasiyaya qalxır, sonra enmələrlə ilk başladığı notda qərar tutur. Bülbül həm bəstəkardır, həm də ifaçı...

Divan ədəbiyyatında və xalq musiqi nümunələrində "bülbül" sevnən aşıq və nakam məhəbbətin qurbanı kimi təsvir edilir. Məşhur "Gül ilə bülbülün hekayəsi"ndə də bunu görmək olar. Burada göstərilir ki, bülbül bütün qışı sevgilisi ağ qönçənin açıl-

çıqəyin 4 ləçəyi olmalı imiş. Lakin bu dördüncü ləçəyin yerində isə arıya bənəyən, üstündə cücülərdə, böcəklərdə olduğu kimi naxışlar, məxmər kimi nazik tüküklərlə örtülüb bir böcək - xar var. Sanki belə bir təsvür yaranır ki, böcək çiçəyin 4-cü ləçəyini yeyib, başını çiçəyin ortasına qoyub və bunun üçün də böcəyin başı görünür. Çiçəyin tən ortasında isə sanki bülbül oturub. Bülbülün çiyində isə iki balaca ləçək var. Bu ləçəklər çiçəyin öz ləçəklərinin rəngindən bir azca tünd, ləçəklərdən isə bir xeyli balacadır. Aydınca görünür ki, bu ləçəklər bülbülün qanadlarıdır.

Bu çiçək haqda dillərdə 40-a yaxın rəvayət, əfsanə var. Bu əfsanələrdən biri isə belədir: Bir zamanlar bütün güllər-çiçəklər insanlar kimi sevir, danışığılürmüşlər. Rəvayətə görə, bülbül bir çiçəyi sevir və bütün gül-çiçəklər də bunu hiss edir. Hər gün

Ağabəyim Ağa Ağabacı da ömrü boyu Vətən həsrəti ilə yaşayır. Könül dərdlərini bayatı, qoşma və qezəllərlə dilə gətirir. Şah Ağabəyim Ağa Ağabacının qəlbi şad olsun deyə Qarabağdan torpaq, müxtəlif gül-çiçək kolları, meyvə ağacları gətirərək bağ saldırır. Hətta bağban da şuşalı olur. Bağın adını da "Vətən bağı" qoyurlar. Ağabəyim Ağa Ağabacı bu gözəl bağçanı gəzərək bütün gülləri, çiçəkləri özünəməxsus sevgi ilə oxşayıb, ürəyi atlanır. Amma Şuşadan uzaqda Xaribülbül çiçəyinin bitməməsindən meyvə olaraq dərdini belə dilə gətirir:

"Vətən bağı" al-əlvandı,
Yox içində "Xaribülbül"
Ömür sürməli dövrəndi,
Səsin gəlsin bari, bülbül.

Həmin şeir sonra xanəndələrin dilinə düşür və dillər əzbərinə çevrilir.

Dövlət başçımızın rəşadəti sayəsində çiçəkləndi Qarabağ torpağı, çiçəkləndi "Sevgi çiçəyi Xaribülbül". Lakin Vətən şəhidlərinin əbədi simvolu oldu. Bəli, Qarabağın "Xaribülbül" çiçəyi əvvəllər Şuşanın simvolu idi. 44 günlük Vətən müharibəsi zamanı o, bütün Qarabağın, daha sonra isə şanlı qələbəmizin və şəhidlərimizin simvoluna çevrildi.

2020-ci il sentyabrın 27-də Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrinin Ali Baş Komandanı cənab İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə Ermənistan Respublikasının ölkəmizə qarşı növbəti hərbi təcavüzünə cavab olaraq işğal altındakı torpaqlarımızın azad edilməsi məqsədilə Vətən müharibəsinə başlandı. Azərbaycan ordusunun başladığı əks-hücum əməliyyatı nəticəsində Qarabağımız azad olundu...

Müzəffər Ali Baş Komandanın rəhbərliyi ilə müqəddəs torpaqlarımızın düşməni tapdağından azad olunmasında şücaət göstərmiş bütün qəhrəman oğullarımızla qürur duyuruq. Onlar öz qanları bahasına sınımış qürurumuzu bərpa etdilər...

Uzun illər düşməni tapdağı altında qalan torpaqlarımızı həqiqi sahibinə qovuşdurdular!

Zəfər bayramımız, qələbəmiz əbədi olsun...

Qarabağ Azərbaycanıdır!

Almara NƏBİYEVA,
BDU, filologiya
fakültəsinin
"Dədə Qorqud"
elmi-tədqiqat
laboratoriyasının
müdiri,
filologiya üzrə
fəlsəfə doktoru.

Qarabağın rəmzi:

"XARIBÜLBÜL" çiçəyi

mağını gözləyirmiş. Gül isə bülbülə naz edərək açılmaq bilmirdi. Səhər, gün çıxana yaxın səbri tükənir, qönçənin açılmasını sürətləndirmək üçün nə edəcəyini bilmir. Ona elə gəlir ki, günahkar tikandır. Bu çaxnaşıda özünü gülün tikanlarına çırpır. Gülün tikanı onun düz ürəyinə batır. Bülbülün qanı ləçəklərə çiləndiyi üçün onun rəngini qızardır. Xar, yeni tikan onun hövsələsizliyindən istifadə edib rəqibi bülbülün qatiline çevrilir.

"Xar" sözünün mənaları içərisində "ayağa düşən" mənəsi də var. Axi sevdinin ayağına düşüb yalvarmaq aşıqların adətidir. Bülbülün başqa bir rəqibi də vardır ki, bu da xəzan çağıdır. Bu vaxt gülün ləçəkləri tökülür, əcəl məqamı çatır.

Əlbəttə, gözəllik və məhəbbətlə bağlı olan heç də bütün duyğular lirik mahnıya çevrilir və yaxud lirik mahnı yarada bilmir. Bir çox hallarda güclü lirik duyğuları hərəkətə gətirən, onu qeyri-adi, unudulmaz edən, başqalarına təsir göstərmək gücü verən diqqətçəkici bir hadisənin olması da mahnıya çevrilmə prosesində mühüm rol oynaya bilər. "Xaribülbül" xalq mahnısının yaranmasında da o dövrdə baş vermiş hadisə - əhvalatlar mühüm rol oynamışdır. Qeyd etmək lazımdır ki, Şuşa və Gülləblə dağlarında xaribülbül adlanan qeyri-adi bir çiçək bitir. Çiçəyə bu ad bülbülə bənədiyinə görə verilib. "Xar" sözü isə tikan mənəsini verir, yəni tikanlı bir çiçək. Xaribülbülün digər adı Səhləbdir. Xaribülbül yer kürəsində yalnız Qarabağda, xüsusilə də Şuşada, Abdal-Gülləblə kəndində bitir.

Xaribülbül orxideyalar fəsilinə, ofris cinsinə aiddir. Bu cinsin 50-dən çox növü var, onların bir çoxu Azərbaycanın müxtəlif bölgələrində bitir. Bu bitkinin Azərbaycanda bitən bütün növləri isə xaribülbül çiçəyi adlanır.

Bu, adi bir çiçək deyil, sanki bir möcüzədir. Onun heç ətri də yoxdur. Xırda, bənövşəyi rəngli ləçəkləri otların arasından güclə seçilir. Çiçəyin 3 ləçəyi var, lakin simmetrik quruluşuna görə aydınca seçilir ki,

bülbül o çiçəyin üzərinə qonub ona məhəbbət mahnısı oxuyur və digər gül-çiçəklər də bu avazda rəqs edərmiş. Amma xar belə şadyanlığa, məhəbbətə dözə bilmir, az qalır ki, qısqanclıqdan bağrı çatlasın. Çiçəyi bülbüldən ayırmaq üçün gəlib ona sevgisini etiraf edir.

Çiçək xarı rədd etməyə çalışır. Acıqlanan xar çiçəyin saplağı ilə yuxarı dırmaşmağa başlayır, onun bir ləçəyini yeyir. Bülbül gülün məhv olduğunu görüb fəryad qoparır. Bütün gül-çiçəklər də bu fəryada qoşulur. Lakin xarın daş qəlbi yumşalmır, yenə çiçəyi yeməkdə davam edir. Onda bütün digər çiçəklər Allah-təalaya yalvarır ki, onların canını alsın, amma çiçəklə bülbülün eşiqinə qıymasın. Beləcə, onların ahnalesi qəbul olunur, hamısı adi bitkiyə, çiçəyə dönmür, gül-çiçəklər canlarını bülbüllə, çiçəyə görə fəda edirlər. Xaribülbül də söz verir ki, yalnız onların bitkiyə çevrildikləri yerlərdə bitəcək. Bundan sonra hətta ən mehəretili bağbanlar da onu başqa torpaqlarda bitirə bilmirlər.

"Xaribülbül" adındakı "xar" sözü epitetdir, yəni o, bu çiçəyin əlamətləri ilə bağlıdır. Çiçəyin mühüm xüsusiyyətlərindən biri isə budur ki, onda müxtəlif rənglər (yaşıl, sarı, qırmızı və s.) bir-birinə qarışır, eyni bir ləçəyin bir hissəsində olan ağ rəng ləçəyin digər hissəsində çəhrayıya çevrilir. Bülbülün sinəsindən aşağıda olan hissədə isə hətta özündən naxışlar da vardır.

"Xaribülbül", yaxud "Sarı bülbül" xalq mahnısının maraqlı tarixçəsi var. Ağa Məhəmməd şah Qacar Şuşada qətlə yetiriləndən sonra İbrahimxəlil xan İranla münasibəti yoluna qoymaq üçün öz sevimli qızı Ağabəyim Ağa Ağabacını Fətəli şahla ələ verir.

